

STOWARZYSZENIE POMOCY I INTERWENCJI SPOŁECZNEJ

POLITYKA OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM W STOWARZYSZENIU POMOCY I INTERWENCJI SPOŁECZNEJ

**ze szczególnym uwzględnieniem działalności
Domu dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w Cięży
„Etezza” oraz Programu Mieszkaniowego
z dn. 13 sierpnia 2024**

Warszawa, 2024

SPIS TREŚCI

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ROZDZIAŁY

1. Objaśnienie terminów
2. Krzywdzenie Dzieci
3. Zasady bezpiecznej relacji pracownik/współpracownik – Dziecko
4. Zasady ochrony danych osobowych Dzieci
5. Ochrona wizerunku i danych osobowych Dziecka
6. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów społecznościowych
7. Rekrutacja i wdrożenie nowych pracowników
8. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia Dzieci
9. Procedura interwencji w przypadku krzywdzenia Dziecka przez rówieśnika
10. Procedura interwencji w przypadku krzywdzenia Dziecka w rodzinie
11. Procedura interwencji w przypadku krzywdzenia Dziecka przez pracownika placówki
12. Monitoring stosowania Polityki

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ZAŁĄCZNIKI:

1. Czynniki ryzyka
2. Notatka służbowa (notatka ze zdarzenia)
3. Karta Interwencji
4. Zaświadczenie
5. Monitoring standardów – Ankieta

AKTY PRAWNE:

- Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.)
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2809)
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606)
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 560)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 424)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 17)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 37)
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1610). - art. 23 i 24
- Ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 276)

- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 177)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta (Dz. U. z 2023 r. poz.1870)

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Celem **POLITYKI OCHRONY MAŁOLETNIH PRZED KRZYWDZENIEM** w Stowarzyszeniu Pomocy i Interwencji Społecznej (skrót: SPIIS) ze szczególnym uwzględnieniem realizacji programu „Domu dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w ciąży „Eteza” (skrót: Dom „Eteza”) oraz w realizowanym „Programie Mieszkaniowym” (skrót: PM) na terenie m. st. Warszawy jest:

1. potwierdzenie stosowania STANDARDÓW OCHRONY MAŁOLETNIH przyjętych w jednostce;
2. zapewnienie dzieciom harmonijnego rozwoju w warunkach poczucia bezpieczeństwa, akceptacji i szacunku.

§ 2

1. Zarząd wyznacza pedagoga na koordynatora ds. standardów ochrony małoletnich w placówce.
2. Z koordynatorem można skontaktować się osobiście lub pisząc e-maila pod adres: pedagog@spiis.pl.
3. Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem zawiera wytyczne dotyczące tego, jak należy postępować w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa i dobra dzieci.
4. Obowiązuje wszystkich pracowników Stowarzyszenia, w szczególności Domu „Eteza” i Programu Mieszkaniowego oraz osoby współpracujące ze SPIIS.
5. Wszyscy pracownicy i współpracownicy SPIIS, w tym Domu „Eteza” i PM:
 - a. aktywnie angażują się w działania wzmacniające bezpieczeństwo dzieci, szczególnie w kontekście ochrony przed przemocą oraz w ochronę i promowanie ich praw. W swojej pracy kierują się dobrem dziecka i jego najlepiej pojętym interesem;
 - b. postrzegają dzieci jako partnerów w budowaniu przyjaznego, bezpiecznego i opartego na wzajemnym szacunku otoczenia.
 - c. równo traktują wszystkie dzieci bez względu na ich pochodzenie, wygląd, przekonania;
 - d. odnoszą się z szacunkiem do ewentualnej różnorodności dziecka, jego przekonań, doświadczeń, innej perspektywy wynikającej z bycia dzieckiem;
 - e. wysłuchują dziecka z uwagą i traktują jego wypowiedzi i przedstawioną wersję zdarzeń z należytą powagą;
 - f. używają języka pozbawionego ocen, etykiet, dostosowanego do poziomu rozwoju dziecka;
 - g. tworzą w Stowarzyszeniu, w tym w Domu „Eteza” kulturę otwartości i wzajemnej odpowiedzialności sprzyjającej zgłaszaniu i omawianiu wszelkich zagadnień i problemów dotyczących ochrony dzieci.

ROZDZIAŁ I OBJAŚNIENIE TERMINÓW

Ilekcję w **POLITYCE OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM** jest mowa o:

- **Domu „Eteza”** – należy przez to rozumieć: Dom dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w Ciężu „Eteza” oraz realizację Programu Mieszkaniowego prowadzonego przez Stowarzyszenia Pomocy i Interwencji Społecznej;
- **Pracownikach** – należy przez to rozumieć osoby:
 - zatrudnione w Stowarzyszeniu Pomocy i Interwencji Społecznej, w szczególności w Domu dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w Ciężu „Eteza” na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub współpracujące na podstawie umowy o współpracę;
 - dysponujące odpowiednią, udokumentowaną wiedzą i doświadczeniem, nadzorowane przez Kierownika;
 - przez pracownika rozumie się także stażystę, praktykanta i wolontariusza;
- **Polityce** – należy przez to rozumieć **POLITYKĘ OCHRONY MAŁOLETNICH PRZED KRZYWDZENIEM**;
- **Dziecku** – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 lat i korzysta ze wsparcia Domu „Eteza”;
- **Rodzicach** – należy przez to rozumieć rodziców, a także prawnych opiekunów dziecka;
- **Kierownikowi** – należy przez to rozumieć kierownika Domu „Eteza”;
- **Krzywdzeniu** – należy przez to rozumieć każde zamierzone lub niezamierzone działanie, lub zaniechanie na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika, rodzica, inne małoletniego lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie;
- **Uszczerbek na zdrowiu** – należy przez to rozumieć uszkodzenie ciała - np. złamania, zasinienia, wybite zęba, zranienie; pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa itp.;
- **Prokuraturze** – należy przez to rozumieć prokuraturę rejonową właściwą wg miejsca zaistnienia przestępstwa;
- **Sądzie opiekuńczym** – należy przez to rozumieć Sąd Rejonowy, Wydział Rodziny i Nieletnich właściwy z uwagi na miejsce zamieszkania dziecka;
- **Przestępstwie** – należy przez to rozumieć w szczególności przestępstwa określone w Kodeksie karnym;
- **Przemocy domowej** – należy przez to rozumieć zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
 - narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia;
 - naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną;
 - powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę;
 - ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych

- lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej;
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
 - **Zagrożeniu dobra osoby małoletniej** – należy przez to rozumieć przypadki, w których istnieją uzasadnione powody do podejrzenia, że dziecko może być narażone na jakiegokolwiek formy zaniedbania, przemocy domowej czy inne trudne do zdefiniowania sytuacje. Katalog możliwych sytuacji będących zagrożeniem dobra dziecka jest otwarty. Przykładowo może to być:
 - zaniedbanie potrzeb życiowych małoletniego, tj.; np. nieprawidłowa higiena, żywienie nie dostosowane do wieku, niezapewnienie odpowiedniej odzieży;
 - zaniedbanie potrzeb emocjonalnych i psychicznych osoby małoletniej (pozostawianie bez opieki lub w takiej sytuacji, że coś mu zagraża, lub sprawowanie opieki pod wpływem alkoholu);
 - niewypełnianie zaleceń lekarskich;
 - stosowanie kar fizycznych oraz kar psychicznych;
 - surowe dyscyplinowanie małoletniego przez rodziców, opiekunów;
 - niestosowanie się do zaleceń jednostki oświatowej co do pomocy psychologiczno-pedagogicznej małoletniemu;
 - sytuacja, gdy wiadomo, że w rodzinie jest założona Niebieska Karta, ale potrzeby małoletniego nadal nie są zaspokajane i jego sytuacja nie uległa poprawie;
 - konflikty około rozwodowe zagrażające dobru małoletniego;
 - **Demoralizacji** – należy przez to rozumieć, w szczególności:
 - dopuszczenie się czynu zabronionego (czyli zachowania o znamionach określonych w ustawie karnej jako wykroczenie lub przestępstwo);
 - naruszanie zasad współżycia społecznego;
 - uchylanie się od obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki;
 - używanie alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych, ich prekursorów, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych.

ROZDZIAŁ II KRZYWDZENIE DZIECI

1. Krzywdzeniem jest każde zamierzone lub niezamierzone działanie, lub zaniechanie działania jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój.
2. Wyróżnia się 4 podstawowe formy krzywdzenia:
 - a. **przemoc fizyczna** wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub ze strony osoby, której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością powtarzalną lub jednorazową;
 - b. **przemoc psychiczna** wobec dziecka to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa

interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej np.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem a dzieckiem;

- c. **wykorzystywanie seksualne** dziecka to włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy;
- d. **zaniedbywanie** to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb fizycznych i psychicznych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka.

ROZDZIAŁ III

ZASADY BEZPIECZNEJ RELACJI PRACOWNIK/WSPÓŁPRACOWNIK – DZIECKO

§ 1

1. Główną zasadą wszystkich podejmowanych Pracowników działań są działania dla dobra dziecka oraz w jego najlepszym interesie.
2. Pracownicy traktują dziecko z szacunkiem, uwzględniając jego godność oraz potrzeby.
3. Pracownicy realizują cele działając zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi oraz kompetencjami własnymi.
4. Zasady bezpieczeństwa relacji Pracownik – Dziecko obowiązują wszystkich Pracowników.

§ 2

1. Pracownicy posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na **czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia małoletnich (załącznik 1 do Polityki)**. Arkusz czynniki ryzyka jest wypełniany na bieżąco przez Pracowników, w szczególności Domu Eteżja, a odpowiedzialny za wypełnienie jest asystent, zatrudniony w programie.
2. Znajomość **czynników ryzyka** i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwiają:
 - a. identyfikowanie osób małoletnich, które są bardziej narażone na krzywdzenie;
 - b. przerwanie stosowania przemocy wobec małoletnich.
3. Znajomość **objawów krzywdzenia małoletnich** i umiejętne ich rozpoznawanie umożliwia:
 - a. identyfikowanie osób małoletnich, które są krzywdzone;
 - b. przerwanie stosowania przemocy wobec małoletnich.

4. W przypadku podjęcia przez pracownika podejrzenia, że osoba małoletnia jest narażona na krzywdzenie lub krzywdzona ze strony pracownika należy zareagować zgodnie z procedurą interwencji wskazaną w niniejszej POLITYCE.

§ 3

1. Pracownicy monitorują sytuację, dobrostan osoby małoletniej i udzielają wsparcia:
 - a. małoletniemu, wobec którego zaistniało podejrzenie krzywdzenia lub doszło do skrzywdzenia oraz jego rodzinie;
 - b. innym dzieciom będącymi świadkami przemocy;
 - c. małoletniemu, który jest podejrzany o krzywdzenie lub krzywdził innego małoletniego.

§ 4

1. Każdy pracownik:
 - a. docenia i szanuje, uwzględnia potrzeby i działa w interesie małoletniego;
 - b. nie stosuje żadnej z form przemocy, nie faworyzuje nikogo;
 - c. ujawnia dane wrażliwe i inne informacje dotyczące osoby małoletniej tylko osobom uprawnionym, gdy wynika to z sytuacji małoletniego;
 - d. nawiązuje z osobą małoletnią relacje wynikające z charakteru wykonywanej pracy (nie nawiązuje relacji seksualnych ani innych o niewłaściwym charakterze, w tym uwagi, żarty, zachowania, gesty lub udostępnianie małoletnim nieodpowiednich treści, substancji psychoaktywnych);
 - e. reaguje niezwłocznie, zgodnie z przyjętymi procedurami, na niewłaściwe zachowania innych wobec małoletniego.

§ 5

1. Zasady **bezpiecznych relacji** z osobami małoletnimi dostosowane są do realiów funkcjonowania programu, w tym Domu „Etezja” dotyczą następujących obszarów:
 - a. kontakt fizyczny z małoletnim;
 - b. reagowanie na potrzeby emocjonalne np. poprzez przytulenie się do dorosłego; kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji;
 - c. stanowcze interwencje w celu zapewniania bezpieczeństwa prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym, są dopuszczalne w sytuacjach, gdy zachowanie małoletniego nosi znamiona agresji:
 - małoletni zagraża własnemu życiu lub zdrowiu;
 - małoletni zagraża zdrowiu lub życiu kogoś z otoczenia;
 - małoletni podejmuje próby dewastacji mienia Domu „Etezji” lub cudzego;
 - d. bezpośredni kontakt fizyczny jest również uprawniony w sytuacji, gdy konieczne jest podjęcie działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.);
 - e. niedopuszczalne są intencjonalne zachowania wzbudzające poczucie

zagrożenia dla małoletniego lub noszące znamiona:

- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie, etc.);
- seksualizacji relacji (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne);

2. **Komunikacja werbalna z osobą małoletnią** - nie może:
 - a. wzbudzać w małoletnim poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk);
 - b. obniżać, niszczyć poczucia wartości (wyzwiska, krzyk, reakcja nieadekwatna do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy);
 - c. upokarzać (publiczne wyszydzanie, ośmieszanie);
 - d. naruszać granic (niezachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym).
3. **Równe traktowanie**, w tym obszarze niedozwolone jest:
 - a. wyłączne skupianie uwagi na wybranych podopiecznych z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych;
 - b. nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych.
4. **Kontakty bezpośrednie i online z osobą małoletnią poza placówką powinny być:**
 - a. zaplanowane w gronie kadry zespołu, mieć zaakceptowany plan i cel;
 - b. niedopuszczalne jest utrzymywanie takich kontaktów celem zaspokojenia przez pracownika własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, namawiania do zachowań niezgodnych z prawem, dających poczucie bycia faworyzowanym, wyróżnianym.
5. **Czynności higieniczno-pielęgnacyjne:**
 - a. mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu;
 - b. wykonywane w odpowiednich warunkach zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach;
 - c. niedozwolone są zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność;
 - d. aktywność pracownika powinna być poprzedzona zgodą, a jej zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona.

ROZDZIAŁ IV

ZASADA OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH DZIECKA

§ 1

1. Dane osobowe dziecka polegają ochronie na zasadach określonych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady EU 2016 /679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46 WE (ogólnie je rozporządzenie o ochronie danych-RODO).
2. Pracownik ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowanie w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
4. Pracownik jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i

udostępniania tych danych w ramach placówki, zespołowi interdyscyplinarnemu powołanemu w trybie ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§ 2

Pracownik placówki może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.

§ 3

1. Pracownik nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku.
2. Pracownik w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może skontaktować się z opiekunem prawnym dziecka i zapytać o go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielowi mediów. W przypadku wyrażenia zgody, pracownik podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna dziecka.
3. Pracownik nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.
4. Pracownik nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielem mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
5. Pracownik w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach może wypowiedzieć się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekunach -po wyrażeniu pisemnej zgody przez opiekunów dziecka.

§ 4

1. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia placówki. Decyzje w sprawie udostępnienia pomieszczenia podejmuje kierownik.
2. Kierownik placówki podejmuje decyzję, o której mowa w punkcie poprzedzającym, poleca personelowi placówki przygotować w wybrane pomieszczenia placówki w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie placówki dzieci.

ROZDZIAŁ V

ZASADY OCHRONY WIZERUNKU DZIECKA

§ 1

Placówka uznając prawo dziecko do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnienia ochronę wizerunku dziecka.

§ 2

1. Pracownikowi placówki nie wolno umożliwić przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez pisemnej zgody opiekuna prawnego dziecka.
2. W celu uzyskania zgody opiekuna dziecka na utrwalanie wizerunku dziecka, pracownik może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych

kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalenie wizerunku nie jest wymagana.

§ 3

1. Upublicznianie przez pracownika wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagrania audio -wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna prawnego dziecka.
2. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontakcie będzie wykorzystywany (na przykład: umieszczony zostanie na stronie www.youtube.pl w celach promocyjnych).

ROZDZIAŁ VI ZASADY BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z INTERNETU I MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH

§ 1

1. Poprzez **zagrożenie** związane z korzystaniem z Internetu rozumie się:
 - a. zakup gier oraz ich udostępnianie nieodpowiednie do wieku dziecka (gry są oznaczone symbolem PEGI, informującym o zalecym minimalnym wieku użytkownika);
 - b. uzależnienie od Internetu;
 - c. cyberprzemoc i mowa nienawiści – prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne w Internecie, portale społecznościowe i inne;
 - d. seksting – zjawisko polegające na udostępnianiu intymnych zdjęć i nagrań za pośrednictwem mediów społecznościowych lub innych platform przez samo dziecko;
 - e. dostęp do nieodpowiednich treści prezentujących:
 - przemoc (obrażenia fizyczne, deformacje ciała, np. zdjęcia lub filmy przedstawiające ofiary wypadków, okrucieństwo wobec zwierząt);
 - erotykę/pornografię (w tym pornografię dziecięcą, czyli materiały prezentujące seksualne wykorzystanie dzieci);
 - treści nawołujące do samookaleczeń lub samobójstw, bądź zachowań szkodliwych dla zdrowia, np. ruch pro-ana, zachęcające do zażywania niebezpiecznych substancji, np. leków lub narkotyków, także rekrutacje do sekt lub organizacji przestępczych;
 - dyskryminacyjne, nawołujące do wrogości, a nawet nienawiści wobec różnych grup społecznych lub jednostek;
 - reklamy portali randkowych lub produktów dla dorosłych;
 - f. kradzież danych osobowych – dzielenie się przez dziecko danymi takimi jak: numer telefonu, adres zamieszkania, nazwa szkoły, do której uczęszcza,

lokalizacje;

- g. niebezpieczne znajomości, np. uwodzenie dzieci w Internecie przez osoby dorosłe (child grooming) w celu uwodzenia i wykorzystania;
- h. sharenting – udostępnianie zdjęć dziecka przez opiekuna prawnego;
- i. internetowe wyzwania – polegające na publikowaniu w sieci filmów przedstawiających osoby, które usiłują zrealizować różnorodne zadania, niejednokrotnie stanowiącymi niebezpieczeństwo, np. zabawa w duszenie, zawody w połykaniu jak największej ilości lekarstw;
- j. cyberprostytucja – uzyskiwanie korzyści materialnych w zamian za udostępnienie przez Internet materiałów erotycznych lub pornograficznych, wytworzonych z własnym udziałem np. zdjęcia, filmy i/lub pokazy na żywo za pomocą kamery internetowej;
- k. sekstorion – forma wykorzystania seksualnego, którego celem jest pozyskanie materiałów pornograficznych lub usług seksualnych na drodze szantażu wobec ofiary.

§ 2

1. Dom „Etezza” nie zapewnia dzieciom dostępu do Internetu w postaci hasła do sieci Wi-Fi i możliwości wypożyczenia sprzętu komputerowego.
2. Na terenie Domu „Etezza” dostęp dziecka do Internetu jest możliwy wyłącznie pod nadzorem opiekuna prawnego.
3. Dom „Etezza” umożliwia korzystanie z sali komputerowej, w której zapewnia dostęp do komputerów stacjonarnych, z możliwością połączenia się z siecią Wi-Fi, z aktualnym oprogramowaniem i wgraną tzw. kontrolą rodzicielską do użytku przez pełnoletnie mieszkanki, a także dzieci wyłącznie pod nadzorem opiekuna prawnego.

§ 3

1. Nadzór nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie sprawuje opiekun prawny.
2. Opiekun prawny jest zobowiązany do podejmowania działań zabezpieczających dziecko przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla jego prawidłowego rozwoju, w szczególności zainstalować i zaktualizować oprogramowanie zabezpieczające.
3. Opiekun prawny ma obowiązek informowania dziecka o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.

§ 4

1. Osobą odpowiedzialną za Internet w Domu „Etezza” jest koordynator ds. organizacyjno-finansowych.
2. Osoba odpowiedzialna za Internet w placówce zapewnia, aby sieć internetowa placówki była zabezpieczona przed niebezpiecznymi treściami, instalując i aktualizując aktualne oprogramowanie.
3. Pracownicy udzielają opiekunom prawnym (w formie ustnej i/lub ulotek) informacji dotyczących możliwych zagrożeń w Internecie, zasad bezpiecznego korzystania z Internetu i instrukcji korzystania z sali komputerowej na terenie Domu „Etezza”.
4. Nie rzadziej niż raz na pół roku Dom „Etezza” organizuje dzieciom i/lub opiekunom prawnym warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu, w tym m.in. z

zakresu uzależnień od Internetu.

§ 5

1. Pracownik, który pozyska informację o wystąpieniu jakiegokolwiek zagrożenia w Internecie z udziałem dziecka, informuje o tym fakcie koordynatora ds. standardów ochrony małoletnich i kierownika placówki.
2. Koordynator ds. standardów ochrony małoletnich zaprasza na spotkanie opiekuna prawnego dziecka (w zależności od zagrożenia i wieku dziecka, w spotkaniu może uczestniczyć także dziecko) i mówi o powyższej informacji.
3. Po przeanalizowaniu sytuacji przez kierownika placówki, koordynatora ds. standardów ochrony małoletnich i psychologa, zespół podejmuje odpowiednie kroki, w tym – w razie konieczności – informuje opiekuna o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji.
4. W przypadku powzięcia informacji o zaniechaniu działań przez opiekuna prawnego, na rzecz ochrony dziecka, kierownik Domu „Eteza” podejmuje odpowiednie kroki.
5. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy.
6. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy poinformować właściwe miejscowe organy.
7. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, należy poinformować właściwą miejscową jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

ROZDZIAŁ VII

REKRUTACJA I WDROŻENIE NOWYCH PRACOWNIKÓW/WSPÓŁPRACOWNIKÓW/WOLONTARIUSZY

§ 1

Stowarzyszenie Interwencji i Pomocy Społecznej dokłada wszelkich starań, by zatrudniać pracowników i współpracowników oraz wolontariuszy posiadających odpowiednie kwalifikacje i kompetencje, którzy podzielają wartości wynikające z Konwencji o Prawach Dziecka, w szczególności prawo dziecka do ochrony przed krzywdzeniem.

§ 2

Każdy kandydat na nowego pracownika/współpracownika/wolontariusza w Domu „Eteza” przesyła CV. Rozmowa kwalifikacyjna prowadzona jest przez kierownika Domu „Etezi”. Przedmiotem rozmowy, oprócz sprawdzenia kompetencji i wiedzy kandydata, są również wszelkie ewentualne przerwy w zatrudnieniu/edukacji. Podczas rozmowy kwalifikacyjnej pracownicy informują kandydata o obowiązującej w Domu „Etezi” Polityce.

§ 3

1. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, pracownik kadr ma obowiązek sprawdzić czy osoba ta figuruje w Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle seksualnym. Wydruk z Rejestru przechowywany jest w aktach osobowych

pracownika. Kandydat do pracy przedkłada informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

2. Kandydat do pracy posiadający obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
3. Osoba, która chce być zatrudniona składa oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, jeśli są to kraje inne niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy informację z rejestrów karnych tych państw, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

§ 4

1. Każdy nowo przyjęty pracownik i współpracownik zapoznaje się z zapisami Polityki, regulaminem pracy oraz polityką ochrony i przetwarzania danych osobowych przyjętymi w SPiS.
2. Zapoznanie się z wymienionymi powyżej zasadami potwierdza podpis pracownika pod zaświadczeniem.
3. Oświadczenia, o których mowa, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

ROZDZIAŁ VIII

ROZPOZNAWANIE I REAGOWANIE NA CZYNNIKI RYZYKA I SYMPTOMY KRZYWDZENIA DZIECI W RODZINIE

§ 1

1. Pracownicy posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka (środowiskowe związane z rodziną Dziecka lub związane z Dzieckiem), oraz symptomy – objawy krzywdzenia Dzieci (obrażenia fizyczne, objawy psychosomatyczne, zaburzenia emocjonalne i zaburzenia zachowania). Pracownik, po powzięciu podejrzenia krzywdzenia lub informacji o krzywdzeniu niezwłocznie interweniuje i zatrzymuje krzywdzenie, następnie informuje o tym kierownika/koordynatora oraz sporządzana jest Karta interwencji.
2. Kierownik wraz z osobą, która powzięła informacje o symptomach krzywdzenia dziecka podejmują rozmowę z opiekunem bezpiecznym. Przekazują informacje na temat dostępnych możliwości wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy. Spotkanie zostaje udokumentowane notatką służbową.

§ 2

Kierownik/Koordynator zawiadamia rodziców o incydencie, informuje o stanie małoletniego np. o konieczności interwencji medycznej (badania lekarskiego) oraz o konsekwencjach prawnych stosowania przemocy wobec małoletniego.

§ 3

W przypadku, gdy źródłem krzywdzenia lub podejrzanymi o krzywdzenie są rodzice, w szczególności w sytuacji podejrzenia przemocy domowej, zaniedbywania małoletniego koordynator i kierownik, jeżeli zachodzi taka potrzeba, po ocenie sytuacji, zawiadamia niezwłocznie właściwe instytucje i organy (policję, prokuraturę, sąd opiekuńczy, ośrodek pomocy społecznej) lub zleca pedagogowi/psychologowi wszczęcie procedury Niebieskie Karty.

§ 4

1. Po ustaleniu, że problem krzywdzenia przez rodziców nie wymaga zawiadomienia właściwych instytucji i organów zgodnie z paragrafem powyżej, koordynator, w porozumieniu z kierownikiem, organizuje spotkanie z rodzicami małoletniego w obecności: koordynatora, psychologa i pracownika, który zgłosił incydent.
2. Podczas spotkania, o którym mowa w ust. 1 zostają określone sposoby wsparcia i reagowania z uwagi na sytuację małoletniego. Ze spotkania sporządza się notatkę/protokół.

§ 5

Koordynator we współpracy z zespołem specjalistów pracujących z małoletnim przygotowują propozycję objęcia go pomocą psychologiczno-pedagogiczną, także we współpracy z instytucjami zewnętrznymi, w tym poradnią psychologiczno-pedagogiczną lub specjalistyczną, jeżeli zachodzi taka potrzeba.

§ 6

Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub odmawiają podjęcia działań proponowanych przez pracowników Domu „Etezza”, mimo trudnej sytuacji małoletniego, koordynator lub kierownik składa niezwłocznie zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do policji, prokuratury lub wniosek o wgląd w sytuację dziecka do sądu opiekuńczego, zawiadamia także odpowiednią jednostkę pomocy społecznej.

§ 7

1. W przypadku podejrzenia, że zdrowie (uszczerbek na zdrowiu, wykorzystanie seksualne) i życie małoletniego jest zagrożone ze strony opiekuna prawnego należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 997/999.
2. Zawiadomienie służb dokonuje pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie informuje koordynatora, kierownika oraz uzupełnia wymienioną „Kartę interwencji”.

ROZDZIAŁ IX

PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ RÓWIEŚNIKÓW

§ 1

1. Wszelkie przejawy przemocy, agresji, w tym fizycznej na szkodę małoletniego ze strony innego małoletniego powinny być niezwłocznie przerwane przez pracownika lub inne osoby będące świadkami incydentu.
2. Za niewłaściwe traktuje się następujące zachowania pomiędzy małoletnimi:
 - a. krzyczenie, lekceważenie, obrażanie, wyśmiewanie, wykluczanie z grupy;
 - b. używanie języka nienawiści tzw. hejtu;
 - c. bicie, szturchanie, popychanie i w inny sposób naruszanie nietykalność fizycznej ni używać jakiejkolwiek przemocy;
 - d. nagrywanie, rozpowszechnianie wizerunku bez wyraźnej zgody;
 - e. wyrażanie negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu;
 - f. zabieranie, ukrywanie rzeczy innych osób;
 - g. spożywanie alkoholu, wyrobów tytoniowych, nielegalnych substancji, zachęcanie do ich spożycia.
3. W przypadku podjęcia przez pracownika placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazanie uzyskanej informacji (do wyboru) pedagogowi/kierownikowi placówki.

§ 2

1. Pedagog bądź osoba wyznaczona przez kierownika wzywa opiekuna prawnego dziecka, u którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje o podejrzeniu.
2. Pedagog powinien sporządzić: plan pomocy dziecku na podstawie rozmów z dzieckiem, pozostałymi pracownikami placówki, rodzicem.
3. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a. podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa w tym zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;
 - b. wsparcia jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - c. skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

§ 3

1. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) kierownik placówki powołuje zespół interwencyjny w skład, którego mogą wejść: pedagog, psycholog, asystent i inni pracownicy mający wiedzy o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako zespół interwencyjny).
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w Polityce na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu informacji.
3. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosił opiekun prawny dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół interwencyjny zaprasza dziecko na spotkanie

wyjaśniające, podczas którego może zaproponować matce zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej placówce. Ze spotkania sporządza się protokół.

§ 4

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany opiekunowi prawnemu, przez pedagoga być osobę wyznaczoną przez kierownika z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
2. Pedagog bądź osoba wyznaczona przez kierownika informuje opiekuna prawnego o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/ policja lub sąd opiekuńczo wychowawczy).
3. Po poinformowaniu opiekuna prawnego przez pedagoga bądź osobę wyznaczoną przez kierownika – zgodnie z punktem poprzedzającym – kierownik placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/ policji lub wnioszek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich.
4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
5. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosił opiekun dziecka, a podejrzenie to nie zostało stwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekuna dziecka na piśmie.

§ 5

1. Z przebiegu interwencji sporządza się **kartę interwencji**, której wzór stanowi **załącznik numer 3** do niniejszej Polityki. Karty załącza się do akt osobowych rodziny.
2. Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonaniem obowiązków służbowych podjęły informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

ROZDZIAŁ X

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE

§ 1

W przypadku podjęcia przez pracownika placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazanie uzyskanych informacji do wyboru pedagoga/ kierownikowi placówki.

§ 2

1. Pedagog bądź osoba wyznaczona przez kierownika wzywa matkę dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje o podejrzeniu.
2. Pedagog określa czynniki ryzyka na podstawie załącznika nr 1.
3. Pedagog powinien sporządzić- plan pomocy dziecku, który powinien zawierać wskazania dotyczące:
-podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa w tym zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;

- wsparcia jakie placówka zaoferuje dziecku;
- skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

§ 3

1. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) kierownik placówki powołuje zespół interwencyjny w skład, którego mogą wejść: pedagog, psycholog, asystent i inni pracownicy mający wiedzy o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako zespół interwencyjny).
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w Polityce na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu informacji.

§ 4

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany bezpiecznemu opiekunowi prawnemu, przez pedagoga być osobą wyznaczoną przez kierownika z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
2. Pedagog bądź osoba wyznaczona przez kierownika informuje opiekuna prawnego o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/ policja lub sąd opiekuńczo wychowawczy).
3. Po poinformowaniu opiekuna prawnego przez pedagoga bądź osobą wyznaczoną przez kierownika- zgodnie z punktem poprzedzającym- kierownik placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/ policji lub wnioszek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich. W uzasadnionych przypadkach zakładana jest procedura Niebieskie Karty. Osobami uprawnionymi do wszczęcia procedury jest: pedagog, psycholog. Wypełniony formularz NK -A, niezwłocznie przekazywany jest do Ośrodka Pomocy Społecznej Dzielnicy Białołęka.
4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
5. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosił opiekun dziecka, a podejrzenie to nie zostało stwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekuna dziecka na piśmie.
6. **Uwaga! Małoletni będący świadkiem przemocy domowej jest osobą doznającą przemocy domowej.**

§ 5

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik numer 3 do niniejszej Polityki. Karty załącza się do akt osobowych rodziny.
2. Wszyscy pracownicy placówki inne osoby, które w związku z wykonaniem obowiązków służbowych podjęły informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

ROZDZIAŁ XI

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ PRACOWNIKA PLACÓWKI LUB INNE OSOBY DOROSŁE

§ 1

1. W związku z podejrzeniem krzywdzenia lub uzyskania informacji o krzywdzeniu małoletniego przez pracownika – kierownik niezwłocznie izoluje małoletniego od potencjalnego sprawcy oraz w przypadku podejrzeń o popełnienie przestępstwa na szkodę małoletniego zawiadamia policję lub prokuraturę i podejmuje dodatkowe kroki jako pracodawca (zgodne z Kodeksem pracy, kodeksu cywilnego).
2. W przypadku podejrzenia, że zdrowie (uszczerbek na zdrowiu, wykorzystanie seksualne) i życie małoletniego jest zagrożone ze strony pracownika należy niezwłocznie zawiadomić odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 997/999.
3. Zawiadomienie służb dokonuje pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie informuje koordynatora, kierownika i rodziców oraz uzupełnia wymienioną: „Kartę interwencji”.

§ 2

W przypadku podjęcia przez pracownika placówki podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazanie uzyskane informacji kierownikowi placówki.

§ 3

1. Kierownik wzywa opiekuna prawnego dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje o podejrzeniu.
2. Kierownik wzywa pracownika podejrzanego o krzywdzenie dziecka celem rozmowy o podejrzeniu. W zależności od wyników rozmowy podejmuje wraz z Zarządem decyzje wynikające z innych przepisów prawa, w tym prawa pracy / kodeksu cywilnego.
3. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a. działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa w tym zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;
 - b. wsparcia jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - c. skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

§ 4

1. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) kierownik placówki powołuje zespół interwencyjny, w skład którego mogą wejść: pedagog, psycholog, asystent inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej okreśłani jako zespół interwencyjny).
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w Polityce na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu informacji.

§ 5

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany opiekunowi prawnemu, przez pedagoga bądź osobę wyznaczoną przez kierownika z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
2. Kierownik informuje opiekuna prawnego o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/ policja lub sąd opiekuńczo-wychowawczy).
3. Po poinformowaniu opiekuna prawnego przez kierownika – zgodnie z punktem poprzedzającym – bądź osobę wyznaczoną przez kierownika – zgodnie z punktem poprzedzającym – kierownik placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/ policji – art. 304 KPK.
4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 6

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik numer 3 do niniejszej Polityki. Karty załącza się do akt osobowych rodziny.
2. Wszyscy pracownicy placówki inne osoby, które w związku z wykonaniem obowiązków służbowych podjęły informacje o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

ROZDZIAŁ XII MONITORING STOSOWANIA POLITYKI

§ 1

1. Kierownik jest osobą odpowiedzialną za monitorowanie realizacji Polityki.
2. Kierownik wyznacza zespół monitorujący składający się z psychologa i pedagoga odpowiedzialny za Politykę ochrony małoletnich w placówce.
3. Zespół, o którym mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialny za:
 - a. przygotowanie pracowników Domu „Eteżja” do stosowania Polityki (zapoznanie pracowników ze standardami, zorganizowanie/przeprowadzenie szkoleń itp.);
 - b. monitorowanie realizacji Standardów;
 - c. reagowanie na sygnały naruszenia Standardów;
 - d. proponowanie zmian w Standardów;
 - e. sprawdzanie zgodności Standardów z obowiązującymi przepisami.
4. Zespół, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza wśród pracowników placówki, raz na 2 lata, imienną **ankietę monitorującą** poziom realizacji Standardów. Wzór ankiety stanowi **załącznik nr 5** do niniejszego dokumentu.
5. W ankiecie pracownicy mogą proponować zmiany Standardów oraz wskazywać ich naruszenie w Domu „Eteżji”.
6. Zespół, o którym mowa w ust. 2, dokonuje opracowania wypełnionych ankiet. Sporządzany na tej podstawie raport przekazywany jest kierownikowi. Kierownik

wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom nowe brzmienie Standardów ochrony małoletnich.

7. Zasady udostępniania rodzicom/opiekunom prawnym/opiekunom faktycznym i dzieciom Standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania.
8. Dokument Standardy Ochrony Małoletnich w Domu Etezi jest dokumentem ogólnodostępnym dla personelu Mieszkańców, dzieci oraz ich opiekunów. Standardy są umieszczone na stronie internetowej. Zarówno w wersji pełnej, jak i skróconej dla dzieci.
9. Pracownicy Domu „Etezi” mają obowiązek zapoznania dzieci ze Standardami oraz omówienia ich w taki sposób, aby mogły go zrozumieć niezależnie od wieku.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla osób zatrudnionych w formie jej odczytania i zapoznania się z nią, czego potwierdzeniem jest podpis pod oświadczeniem, oraz zamieszczenie jej na stronie internetowej i wywieszenie na tablicy ogłoszeń w Domu „Etezi”.

ZAŁĄCZNIKI:

1. Czynniki ryzyka
2. Notatka służbowa (notatka ze zdarzenia)
3. Karta Interwencji
4. Zaświadczenie
5. Monitoring standardów – Ankieta